

— Rumunjskoj naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba koju je Europska komisija podnijela protiv Rumunjske temelji se na povredi obveza koje je potonja dužna ispuniti na temelju članka 14. točke (b) u vezi s člankom 13. Direktive 1999/31/EZ, vezano uz 68 odlagališta kojima u smislu članka 8. nije izdana dozvola za nastavak rada i koja je slijedom toga trebalo zatvoriti u skladu s člankom 7. točkom (g) i člankom 13. Direktive.

Komisija tvrdi da se člankom 14. Direktive 1999/31/EZ uspostavlja prijelazni sustav odstupanja za odlagališta kojima je izdana dozvola, ili koja su već obavljala djelatnost u vrijeme prijenosa ove direktive u nacionalno zakonodavstvo, kako bi, najkasnije do 16. srpnja 2009., takva odlagališta udovoljavala novim zahtjevima u području okoliša predviđenim člankom 8. iste direktive. Na temelju članka 14. točke (b), nakon predstavljanja plana sanacije, nadležno tijelo donosi konačnu odluku o tome da li se na temelju predmetnog plana sanacije i ove direktive odlaganje smije nastaviti. Države članice poduzimaju potrebne mjere radi hitnog konačnog zatvaranja, u skladu s člankom 7. točkom (g) i člankom 13., odlagališta koja u skladu s člankom 8. nisu imala odobrenje za nastavak rada.

U smislu članka 13., čitavo odlagalište ili dio njega smije se smatrati konačno zatvorenim za daljnje odlaganje otpada nakon izvršenog konačnog pregleda odlagališta od strane nadležnog tijela, njegove procjene svih izvješća primljenih od operatera, te nakon obavješćivanja operatera o odluci o zatvaranju odlagališta.

Kad je riječ o 68 odlagališta otpada koja su specificirana u tužbi, Komisija tvrdi da joj Rumunjska nije dostavila podatke koji joj omogućuju provjeru da je, osim prestanka rada takvih odlagališta, postupak zatvaranja doista dovršen u skladu s zahtjevima koje propisuje Direktiva 1999/31/EZ. U tom pogledu, Komisija tvrdi da se Rumunjska, kako bi opravdala neispunjenje obveza koje proizlaze iz Direktive, ne može pozivati na potpuno unutarnje situacije, poput stečaja gospodarskih subjekata, sporova vezanih uz pravo vlasništva, činjenice da je upravni postupak u tijeku ili odgovornosti lokalnih tijela.

Rok za prijenos ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo protekao je 16. srpnja 2009.

Žalba od 26. svibnja 2017. koju je 22. ožujka 2017. podnio George Haswani protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) u predmetu T-231/15, Haswani protiv Vijeća

(Predmet C-313/17 P)

(2017/C 239/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: George Haswani (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 22. ožujka 2017. (presuda T-231/15), odnosno njezine točke 39. do 47. kojima se zahtjev za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije ⁽¹⁾ i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/840 od 27. svibnja 2016. o provedbi Uredbe (EU) 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji ⁽²⁾, kao i točke izreke presude br. 1., 3., 4. i 5.;

— posljedično tomu, odredi brisanje imena G. Haswanija iz priloga spomenutim aktima;

— u okviru tužbe, poništi Odluku 2015/1836 ⁽³⁾ i Provedbenu uredbu 2015/1828 ⁽⁴⁾;

- u okviru tužbe, naloži Vijeću plaćanje 700 000 eura na osnovi naknade štete zajedno s kamatama radi popravljanja ukupne uzrokovane štete;
- ukine pobijanu presudu u točkama izreke 4. i 5., točkama 91. do 93., u dijelu u kojem se njima G. Haswaniju nalaže snošenje dvije trećine troškova Vijeća, pored snošenja vlastitih troškova;
- naloži Vijeću snošenje svih troškova, u skladu s člankom 184. stavkom 4. Poslovnika Suda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na navodnoj pogrešci koja se tiče prava jer je u točkama 39. do 47. svoje presude Opći sud nedopuštenima proglasio, s obzirom na zahtjeve iz članka 86. stavka 4. svojeg Poslovnika, zahtjev za poništenje Odluke 2016/850 i Provedbene uredbe 2016/840, koji je G. Haswani podnio u svojem drugom podnesku kojim se vrši prilagodba. Ta pogreška koja se tiče prava osobito je očita u točki 45. pobijane presude.

Drugi žalbeni razlog temelji se na navodnoj pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud u točkama 39. do 47., konkretno – u točki 47., svoje presude utvrdio da u slučaju povrede zahtjeva iz članka 86. stavka 4. njegovog Poslovnika, valja odbaciti kao nedopušten zahtjev naveden u podnesku kojim se vrši prilagodba a da se ni ne ispituje je li tužitelj od Tajništva Općeg suda primio zahtjev za otklanjanje nedostataka.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava počinjenoj u točkama 39. do 47. pobijane presude, konkretno – u točki 46., jer je Opći sud utvrdio da je G. Haswani trebao u svojem podnesku kojim se vrši prilagodba navesti, uz prilagođene zahtjeve, nove prilagođene tužbene razloge.

Na četvrtom mjestu, u okviru svoje ovlasti odlučivanja u ovom predmetu, Sud može samo utvrditi nezakonitost odluke i provedbene uredbe iz 2015. (2015/1836 i 2015/1828) na temelju kojih se zamrzavaju financijska sredstva i gospodarski izvori vodećih poslovnih osoba koje djeluju u Siriji.

⁽¹⁾ SL 2016., L 141, str. 125.

⁽²⁾ SL 2016., L 141, str. 30.

⁽³⁾ SL 2015., L 266, str. 75.

⁽⁴⁾ SL 2015., L 266, str. 1.